

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/909/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216156
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612216156.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, zast.: advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 30. 08. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/156/2012-62 zo dňa 08. 08. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol: „Žalobou podanou na tunajší súd dňa 27.09.2012 sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lučenec v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 17Er/101/2011, 13Er/931/2010, 17Er/114/2011, 12Er/932/2010, 17Er/604/2011, 6Er/998/2010, 9Er/604/2011, 13Er/153/2011, 5Er/935/2010, tým že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote.

Elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.08.2013 žalobca poukázal na skutočnosť, že už v podanej žalobe označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci, keď mu bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Lučenec nie sú z prejednávania veci vylúčení, s čím žalobca zásadne nesúhlasí. Má za to, že sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec a rozhodnutie krajského súdu hodnotí žalobca ako nesprávne a zakladajúce zásah do jeho základných práv. Z dôvodu dosiahnutia ochrany svojich práv podal žalobca sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú zároveň priložil k podaniu. Vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR požiadal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Má za to, že sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., keď ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať výzvam pre rozhodnutie súdu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou,

ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. upravuje prípady, keď je súd obligatórne povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O. s. p.. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O. s. p.).

V danom prípade žalobca návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné vyčkáť na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Podanie sťažnosti na ústavný súd však žalobca nijako nepreukázal (napr. dokladom preukazujúcim odoslanie takej sťažnosti, resp. potvrdením o prijatí takej sťažnosti ústavným súdom), keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti nevyplývalo, že také sťažnosť bola skutočne na ústavný súd podaná, pričom je na účastníkovi, ktorý podáva určitý procesný návrh, aby svoje tvrdenia odôvodňujúce podanie takého návrhu aj riadne a hodnoverne preukázal.

V predmetnej veci zaujatosť zákonného sudcu, ktorý vec prejednáva, žalobca namietal už v podanej žalobe. O jeho námietke bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p.. Vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/156/2012, 14C/157/2012, 14C/157/2012, 14C/159/2012, 14C/160/2012, 14C/162/2012, 14C/164/2012, 14C/164/2012, 14C/165/2012, 14C/166/2012 zákonný sudca JUDr. Miroslav Račko nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže nebol zákonným sudcom v predmetných exekučných veciach. Súd bol toho názoru, že keďže si žalobca uplatnil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu a o jeho námietke už bolo zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania, a preto jeho návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu, t. j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu. Súdom preto v danom prípade, rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu ako nadradeného orgánu, má za to, že dôvod na prerušenie konania podľa vyššie uvedených ustanovení zákona nie je daný.

Ustanovenie § 135 O. s. p. ukladá súdu povinnosť rešpektovať okrem iného aj rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, avšak v uvedenej veci nie je ústavným súdom doposiaľ o tejto otázke rozhodnuté, pričom sa nejedná o otázku, ktorú by nebol všeobecný súd v zmysle § 135 ods. 1 O. s. p. oprávnený riešiť. Naopak, súd je povinný sa touto otázkou zaoberať a v súdnej veci bola predmetná otázka aj náležite v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. posúdená. V týchto intenciách súd dôvody na prerušenie konania podľa vyššie citovaných ustanovení nepovažoval za dané, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Pretože súd v skutočnostiach uvádzaných žalobcom nevidí dôvod na prerušenie tohto konania či už podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. alebo § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., nepovažujúc za takýto dôvod ani sťažnosť žalobcu spojenú s návrhom na odklad vykonateľnosti (a to ani v prípade, ak ju skutočne žalobca podal na ústavný súd), rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia“.

Proti uzneseniu odvolanie podal navrhovateľ. Argumentácia navrhovateľa sa však netýka vecnej správnosti uznesenia súdu prvého stupňa, ale vytyka súdu, že nekonkretizuje prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. On riadne a včas

požiadal o prerušenie konania a uviedol dôležité dôvody, pričom predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, teoreticky rozoberal otázku kedy podľa neho je sudca z prejednávania a rozhodovania vylúčený, a kedy vo veci rozhoduje zákonný sudca.

Záverom uviedol: „S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby, žiadame, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 05. 08. 2013 sp. zn. 14C/156/2012 a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výrok vecne správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť uznesenia súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď zamietol návrh na prerušenie konania. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho uznesenia. V podrobnostiach na tieto dôvody odvolací súd poukazuje.

Odvolací súd nemieni reagovať na tvrdenie navrhovateľa, že v rozhodnutí súd nekonkretizuje prečo v čase rozhodovania sa domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že sa nedomnieval, ale zistil a rozhodol, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Dôvod svojich záverov súd prvého stupňa zrozumiteľne v rozhodnutí vysvetlil.

Senát odvolacieho súdu už viackrát v súvislosti s preskúmateľnosťou rozhodnutia zdôraznil, že rozhodnutie nemusí byť nepreskúmateľné, keď účastník vyhlási, že mu nerozumie. Stačí, keď rozhodnutie súdu je vo všeobecnosti zrozumiteľné, jasné a presvedčivé. Ďalšie vytýkané pochybenia navrhovateľom, ktoré uvádza v odvolaní sa buď netýkajú okolností vydania konkrétneho rozhodnutia, netýkajú sa skutkových alebo právnych záverov alebo už boli zodpovedané v uznesení súdu prvého stupňa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.